

'Ανοίξετε μας πρὸς Θεὸν
τοῦ κυριάρχου τοῦ λαοῦ
νὰ ἔμπουν ἐντολοδόχοι.

'Ανοίξετε... τίς τὰς κτυποῦν...
ἀνοίξετε, κί' εἰς ἔτι πούν
νὰ μὴ ἀκούσουν ὄχι.

Κάθε δουλειά μου παραιτῶ,
'ψηλὰ τὴ σκούφια μου πετῶ,
κί' Ἐθνοσυνίλευσι ζῆτῶ.

'Όταν τῆς φτώχειας, Περικλῆ, μὲ σφίγγ' ἡ βουρλίσια,
κάνω συλλαλητήριο καὶ θέλω Γερουσία.

'Όταν ὁ περονόσπορος τὰμπέλια μου ρημάξη
ζῆτῶ καινούριο Σύνταγμα καὶ μὴ σταῆξη.

'Όταν κυττῶ νηστικές γορτάτους μουτερλίδες,
ὅταν κυττῶ φωριλίδες καθβάλα σὲ ντουρηίδες,
κί' ἐγὼ δὲν ἔχω γαϊδάρο καὶ β'γῶ ἴσθιν ἰππασία,
τότε ποῦ λὶς φορκίζομαι καὶ θέλω Γερουσία.

'Όταν κυττῶ τὸν γείτονα μὲ γέλιο καὶ μὲ χάχανα
συγὰ πεπὲρι μπόλινο καὶ βράξη καὶ ἴσθιν λάχανα,
κί' ἐγὼ ἔξερ κί' ἀνάλατα τὰ γόρτα μου μασσῶ,
τότε γι' ἀναθεώρησιν Συντάγματος λυσῶ,
καὶ γράφω ἴσθιν Παλάτι
γυρεύοντας ἀλάτι.

'Όταν κυττῶ τὸν σοβαρὰ
τὸν μὲν καὶ δὲ μὲ τὰ φτερά
τὸν κόκκινο τὸν σβέρκο του σπαλίταις νὰ φορτῶνῃ,
κί' ἐγὼ δὲν ἔχω μῆτε μὲ φτιασμένη μὲ χαρτόνι,
τότε σηκώνοντας ἴσθιν μὲ παραδὴλι παντιέρα
ζῆτῶ Βουλὴ δευτέρα.

'Όταν ἀκούω πῶς κί' οἱ Μπούρες μὲ τοὺς Ἐγγλέζους τώρα
θὰ συνθηκολογήσουν,
καὶ τῶσαν συζητήσεων πῶς θὰ περῶ' ἡ μπόρα
κί' ἡ κρίσις θὰ σιγήσουν.

'Όπότεν συλλογίζομαι πῶς τώρα δὲν θὰ λὶν
μῆτε γι' αὐτὸν τὸν πόλεμο καὶ γιὰ τὸν Τσαμπερλαῖν,
ὅπότεν συλλογίζομαι, ρουφὸν τὸν ναργιλέ μου,
πῶς δὲν θὰ κρίνω σὰν καὶ πρὶν τὰς φάσεις τοῦ πολέμου,
καὶ θ' ἀδραγῆ ἴσθιν κερφεῖ σφραγίσια φαντασία,
ὡς μόνον καταφύγιον μοῦ μὲν' ἡ Γερουσία.

'Όπότεν συλλογίζομαι τὸ κομπολόγι παίζων
πῶς καθυπόγασι κί' αὐτὸ τὸ κράτος τῶν Κινίζων,
ὅπότεν συλλογίζομαι τί συζητήσις χάνομαι,
πῶς μῆτε γιὰ τὸν Ἀη-Χού-Ταῶνα κουβέντα δὲν θὰ πιάνωμε,
ὡς μόνον καταφύγιον μὲς ἴσθιν ἀπειπίσια
ζῆτῶ τὴν Γερουσία.

'Ἐλάωσα παντιέρα... τ'ὄμει παρὰ τατὰ,
σῆνω, Περικλέτο σαχλαραπάτῃ,
πάμει ἴσθιν Παλάτι μὲ τὸν Γονατῆ.

Περικλέτο, γλίττα
κί' ἀρχισι νὰ λὶς,

εἰσὶν ὑποκείμενα,
ζῆτε δὲ Βουλαῖς.

Ταῦτα δὲ δὲν εἶναι καὶ ἴσθιν Ἐγγλιτῆρα;
τὸ λοιπὸν ἄς γίνουμ δὲ κί' ἰδῶ πέρα.
Μὲ τὴ μὲ Βουλὴ
'μαζίζομαι βίβλι,
'μοιζίζομαι μπουζούκι, πούμει μὲ κερδὰ...
πρέπει μὲ γιὰ Λόρδους, κί' ἄλλη μὲ γιὰ Λόρδα.

Δὲ Βουλαῖς γυριῶ... πηλάκω μὲ φουριὰ...
δὲν μὰς φθάν' ἡ μὲ... φύλα ἴσθιν σκυλιά...
οἱ παλῆροι φωστῆρες νῆμμου ἴσθιν καινούρια,
κί' ὄλ' οἱ νέοι νῆμμου μὲς ἴσθιν παλῆρα.

Δὲ Βουλαῖς γυριῶ, Περικλῆ κοπρίτη,
μὰ κί' ἡ δὲ δὲν φθάνουμ... θέλω καὶ μὲ τρίτη...
μὰ κί' ἡ τρίτῃ δὲν φθάνουμ... θέλω καὶ τετάρτη...
πάμει καὶ ἴσθιν Κόντη καὶ ἴσθιν Μπουκαπῆρτη.

Δὲν ἀρῆσι καὶ τούτῃ,
θέλω παραπάνω,
πάμει, βρὶ τσιφουρτῃ,
καὶ ἴσθιν Καραπάνω.

Πάμει καὶ ἴσθιν Ράλλη καὶ ἴσθιν Λειωνίδα...
μόλις φθάνουμ πέντε ἴσθιν καρο-πατρίδα,
πέντε ἴσθιν Συντάγματα τὰ κουρλιαζμένα,
πέντε καὶ ἴσθιν μάττα σου, πέντε καὶ ἴσθιν ἔμνα.

Π.—Μὲ τὸ παλῆρὸ τὸ Σύνταγμα, βρὶ Φασουλή μου, χῆθῃ
καὶ τὸ παραθερηθῆκα καὶ τὸ παρασιχῆθῆκα.
Θέλω μὲ νῆο Σύνταγμα νὰ βλίπω τὸ παλῆρὸ
τοῦ κράτους ρεμπελιό.

Φαντάσου νῆναι δὲ Βουλαῖς, δὲ πρῶτα Παρλαμέντια,
φαντάσου τότε καὶ τὰ δὲ νὰ κῆνουμ φαλιμέντια,
φαντάσου καὶ τὰ δὲ μαζὶ νὰ γλυκοζημερώνωται,
κί' ἀπὸ τὸ δόλιο Κεντρικὸ διπλῶ νὰ προπληρώνωται.

Φαντάσου νῆναι δὲ Βουλαῖς, ἴσθιν μὲ νὰ χασομυριώμ...
'ἴσθιν ἄλλη νὰ κοιμώμασται.

Τί νὰ τὴν κάνω μὲ Βουλὴ;... πρέπει νὰ γίνῃ κί' ἄλλη,
ν' ἀκούω λόγια καὶ τῶν δὲ, καὶ ἴσθιν νῆναι πάλι,
κί' ἀπὸ τῆς δὲ νὰ πέρνωμ ρουφετίτια, πατριώτια,
κί' ὅσα δὲν κῆν' ἡ δευτέρη, νὰ μὰς τὰ κῆν' ἡ πρῶτη.

Λοιπὸν Ἐθνοσυνίλευσις... σιγίσι παλῆρα τεφτέρια,
κί' ἄς γίνῃ μεταρρομῆσι σὲ νόμου καὶ θεσμου,
γιὰ νὰ μ'ποροῦμ ἔλιθῆρα ν' ἀπλώνωμ τὰ χέρι
σὲ τῶσους περισσίουστας προϋπολογισμοῦς.

Φ.— Ὁ καὶ μοῦ φωνάζει,
ποῦ φωνάζει σοβαρὰ
δίγως μάσκα καὶ μακεῖ
πῶς δὲν ὄ' ἀφσαν παρὰ,
πάλι θέλεις Γερουσία, πάλι γι' ἄλλαγις φοφῆς,
πάλι μεθυσμένοσι εἶσαι, πάλι φασκελα θὰ φῆς.